

Ézs 50,4-10 A Szolga önkéntes szenvedése

Db., 2021. 08. 08. (v)

Ige:

Olvassuk el az Igét Ézs 50,4-10

Folytatjuk a testben megjelent Istenről, azaz J. Kr.-ról a sorozatot. Az Ézsaiás prófétától olvasott Ige ismét J. Kr.-ról mint az Úr Szolgájáról, közelebből a Szolga bölcs beszédéről, Isten felé nyitott füleről, önkéntes szenvedéséről és az Atya iránti bizalmáról szól. Ezek közül az Ő önkéntes szenvedésére teszem most a hangsúlyt.

1.) Bölcs nyelv és beszéd

4. v.: *Az Úr Isten bölcs nyelvet adott énnekem, hogy tudjam erősíteni a megfáradtat beszéddel.* Mikor az Úr Jézus eljött, bölcs szavai voltak, és ezzel erősítette a megfáradtakat. A mi nyelvünk néha olyan, mint a tűz, amely képes nagy erdőt felgyújtani, és pusztítást végezni! Olyan, mint a megszélidíthetetlen vadállat. Halálos mérég lehet benne. **Róm 3,13-14:** *nyitott sír a torkuk, áspiskígyó mérge van ajkaik alatt. Szájuk telve átkozódással és keserűséggel. Péld 18,21:* *mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van.*

Amikor az Úr Jézus beszélt, az Ő nyelve életet közölt. Az Ő Igéje életről szól. Még akkor is, ha ítéletet mond. Akkor is, ha felhívja az embernek a figyelmét a bűnére. Akkor is, ha megítél és megsebez. Az Ő beszéde nem elszálló szó, hanem a mögött erő van. Környezete megérezte, hogy nem úgy beszélt, mint az írástudók, hanem mint akinek hatalma van. Azt mondta a parázna asszonynak: *Én sem kárhoztatlak, eredj el, és többé ne vétekezzél.* Nem kövezte agyon. A másíknak azt mondta: *megbocsátattak a te bűneid.*

2.) Nyitott fül

4-5. v.: *fölszerkenti minden reggel, fölszerkenti fületem, hogy hallgassak, miként a tanítványok. Az Úr Isten megnyitotta fületem, és én nem voltam engedetlen.* Az Isten felé nyitott fül az előfeltétele annak, hogy valaki bölcsen beszéljen. Az Úr Jézusnak ilyen nyitott füle volt. Erről szól **Zsolt 40,7-10:** *Véres áldozatot és ételáldozatot nem kedveltél; füleimet fölnyitottad; égő áldozatot és bűnért való áldozatot nem kívántál. Akkor azt mondtam: Imé jövők; a könyvtkekercsben írva van felőlem, hogy teljesítem a te akarodat; ezt kedvelem, én Istenem, a te törvényed keblem közepette van. Vigan hirdetem az igazságosságot a nagy gyülekezetben; imé, nem tartom vissza ajkamat, te tudod, óh Uram!* Itt van együtt a nyitott fül, és a

bölcs nyelv. Az Úr Jézusnak már a mennyben, mikor Isten formájában volt, nyitott volt a füle arra, hogy mi az Isten akarata. Azt mondta: *a könyvtkekercsben írva van felőlem, hogy cselekedjem, óh, Isten, a te akarodat.* Amikor eljött erre a földre, akkor is nyitott volt a füle Isten akarátának a cselekvésére. Ezért volt bölcs a nyelve és a magatartása.

4b: *Fölszerkenti minden reggel, fölszerkenti fületem, hogy hallgassak, miként a tanítványok.* A mi Urunkat Mesternek és Tanítónak hívták, és valóban az volt. De egyúttal tanítvány is volt. Az Atya tanítványa. **Ján 14:24b** *az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem. Ján 15:15b* *mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam nektek.* Gondoljuk meg: Ha J. Kr.-nak reggelente arra volt szüksége, hogy hallgassa az Atyát, mennyivel inkább nekünk! Ez arra figyelmeztet, hogy ne hanyagoljuk el az Ige olvasását, az imádkozást, az Úrra való figyelést, hogy szavaink naponta bölcsnek legyenek, és megtudjuk, mi az Ő akarata velünk.

3.) Engedelmesség, bármi áron

A nyitott fülel szoros kapcsolatban van, amit az **5. v.**-ben olvastunk: *és én nem voltam engedetlen, hátra nem fordultam.* A nyitott fül éppen ezt jelenti, hogy nemcsak hallom, hanem meghallom, amit Isten mond. Amit meghallottam, annak engedelmeskedek is. Ilyen volt az Úr Jézus. Engedelmeskedett a legnagyobb nehézség között is. Nem fordult hátra, vagyis, nem hátrált meg, nem menekült el akkor sem, amikor meglátta ezt a sok szennyet az emberekben, ezt a mérhetetlen sátáni gonosztságot. Nem kérte, hogy jöjjenek az angyalok, és pusztítsák el az egész förtelmes világot. Jaj, lett volna nekünk, ha hátra fordul, ha megrettent volna ennyi szennytől és büntől, és nem lett volna mindhalálíg engedelmes az Atyának!

4.) A Szolga önkéntes szenvedése

6. v.: *Hátamat odaadám a verőknek, és orczámat a szagatóknak, képeimet nem földöztem be a gyalázás és köpdösés előtt.* Őt nemcsak megfeszítették, hanem előtte megverték, meggyalázták, megalázták. Azért tehettek meg, mert önként vállalta. **JerSir 3,30:** *Orczáját tartja az öt verőknek, megelégszik gyalázattal.* Ő tartotta oda az arcát és hátát a verőknek. Ha Ő önként oda nem tartja, senki egy ujjal nem tudott volna hozzányúlni. Ő adta oda, ahogyan tanította **Mát 5,39:** *aki arczul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orczádat is.* Néhány idézet **Mát 26. és 27. r.-ből:** *Akkor szemébe köpdösének és arczul csapdosák őt, némelyek pedig botokkal verék [...] És levetkeztetvén őt, bíbor palástot adának reá. És tövisből fonott koronát tőnek a fejére, és nádszálat a jobb kezébe; és tétet hájtvá előtte, csúfolják vala őt, mondván: Üdvöz légy zsidóknak királya! És mikor megköpdösék őt, elvevék a nádszálat, és a fejéhez verdesik vala. És miután megcsúfolták, leveték róla a palástot és az ő maga ruháiba öltözteték [...] Akkor elbocsátá nekik Barabbást;*

Jézust pedig megostoroztatván, kezökbe adá, hogy megfeszíttessék. Az Úr Szolgája, J. Kr., a mi Megváltónk betöltötte az olvasott Igét: *Hátamat odaadtam a verőknék, orcámat a szagatóknak, képemet nem fődöztem be a köpdösés, gyalázás előtt.*
7. v.: *az Úr Isten megsegít engemet, azért nem szégyenülök meg, ezért olyanná tettem képemet, mint a kova, és tudtam, hogy szégyent nem vallok.* A kova nagyon kemény kő. Tehát kemény volt az arca az emberek felé. Nem Isten felé, hanem azok felé az emberek felé volt kemény arcú, akik köpdösték, csúfolták és megverték. A kemény arc azt jelenti, hogy állta, tűrte a gyalázást a bizonyossággal, hogy tudta ennek a végét, hogy majd Isten fel fogja Őt magasztalni. Tudta, hogy Ő lesz a bírája élőknek és holtaknak.

Ez megerősít minket is abban, amit Urunk így mondott: *E világon nyomorúságotok lesz.* Tegyük mi is olyanná a képünket, mint a kova, mert szégyent nem fogunk vallani. *Ha velem együtt szenvedünk, velem együtt is dicsőülünk meg.* Isten azt mondta Ezékielnek: *Ímé keménynyé tettem orczádat, a milyen az ő orczájok, és keménynyé homlokodat, a milyen az ő homlokuk. Olyanná, mint a gyémánt, a mely keményebb a tűzkőnél (kovakőnél). olyanná tettem a te homlokodat; ne félj tőlök, és meg ne rettenj tekintetőlőtől, mert pártos ház. (Ez 3,8-9).* Ez arra is rámutat, hogy nekünk sem kell félnünk azoktól, akik kemények Isten iránt, rosszat akarnak, és rosszat tesznek velünk.

8. v.: *Közel van, a ki engem megigazít, ki perel én velem? Álljunk együtt elő!* *Kicsoda a peresem? Közelegjen hozzám!* Jézus Krisztus nem szégyenült meg, bár az emberek nagyon megszegényítették, de az utolsó szót mindig Isten mondja ki. Isten pedig feltámasztotta, és megdicsőítette az Úr Jézust. **Fil 2. r.-ben** olvassuk: *annak okéért az Isten is felmagasztalta Őt, és ajándékozott neki olyan nevet, ami minden név fölött való. Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké, föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.* Ő fogja megítélni az egész világmindenséget, élőket és holtakat, azokat is, akik szembeköpdösték. Ki merné Őt perelni, vagy vádolni? Senki!

9. v.: *Ímé, az Úr Isten megsegít engem, kicsoda kárhoztatna engem? Ímé, mindnyájan, mint a ruha megavulnak, moly emészti meg őket!* A szenvedő, meggyalázott, megvetett és keresztre feszített J. Kr.-t Isten a maga jobbjára ültette, és Neki adott minden hatalmat mennyen és földön. Ő lesz a mindenség bírāja! Őt nem fogja senki perbe. Most ugyan lehet még perelni vele. Most ugyan még el lehet utasítani, képletesen szólva „szembe lehet köpni”, most még lehet Őt mellőzni, de egyszer mindenkit J. Kr., az egykor szenvedő Szolga fog megítélni. Akkor az ember olyan lesz előtte, mint a molyrágta ruha, és elhallgat minden kérdéző száj.
Közel van, aki engem megigazít. Számunkra is mély üzenete van ennek, mert ezért jött az Úr Jézus, hogy megigazítson. Ő az igazság, és az Ő igazságát adja azoknak,

akik hisznek, bíznak Benne. Egyedül csak Ő tehet igazakká minket!

8. v.: *Ímé, az Úr Isten megsegít. Kicsoda kárhoztatna engem?* Azért jött, hogy miután a bűneinket eltörli, és megigazít, senki se legyen, aki kárhoztasson, aki joggal mondhatná, hogy ilyen, vagy amolyan vagy, és e miatt nem vagy kedves Istennek. Vannak ugyan vádlóink, akik perelnek velünk. Perel velünk, és sokszor vádol a saját lelkiismeretünk is, és vádol a nagy vádló, a Sátán is, és vádolnak emberek is, de Isten nem vádolja azt, akit Krisztus megigazított!
 Azt mondjuk: *az Úr Isten megsegít. Kicsoda kárhoztatna engem?* Krisztus tett igazgá, Ő mosta le az én bűneimet, és jogosan senki nem vádolhat. **Erről szól a 249. sz. éneket!** *Hátam mögé, e szót az Isten mondta...*

Amikor a Sátán vádol, azt akarja, hogy magunkra nézzünk. Nézd meg!- mondja. Azt gondolod, hívó vagy, de mit csináltál? Nézd meg, milyen gondolataid, milyen érzéseid vannak! Azt akarja, hogy magunkra nézzünk a bűneinkre, elfogadjuk a vádjait, és elkeseredjünk. Azután vádoljuk és emésszük mi is magunkat. A hívó ember elismeri, hogy bűnös. Meg is ítéli magát, de hisz az Úrnak, hogy megbocsátotta a bűneit, és nem kell gyötörődnie, mert közel van J. Kr., aki őt megigazítja. Őhozzá mindig jöhetünk, és a bűneinket Nála lerakhatjuk.

5.) Ki az, aki féli Urat?

10. v.: *Ki féli közületek az Urat? És ki hallgat az ő szolgája szavára? Ő, a ki sötétségben jár és nincs fényessége neki, bízzék az Úr nevében, és támaszkodjék Istenhez!* Aki féli az Urat, és aki hallgat a szavára, az bízzék az Úrban, még akkor is, ha a sötétségben jár, és nincs fényessége neki, mert az Úr a mi viláosságunk. Dávid mondta: *még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy. (Zsolt 23,4).*

Befejezésül imádkozunk:

Mennyei Atyánk! Mély hálával köszönjük az Úr Jézus Krisztust, a Te Fiadat, Aki szolgaként jött, és Feléd nyitott volt a füle, így bölcs volt a beszéde, és nem hátrált meg a Reá bízott nagy feladattól. Köszönjük Úr Jézus, hogy önként vállaltad az sok szenvedést, hordoztad a gyalázkodást, köpködést, és önként adtad halálba az életedet az Atya akarata szerint. Hála Neked Atyánk, hogy Őt feltámasztottad, megdicsőítetted és mindenek fölé helyezted, minket pedig arra biztatsz, hogy bízzunk Benned. Bízzunk, Atyánk akkor is, ha sötétség vesz körül! **Ámen**

Végül énekeljük el a **79. éneket:** *A keresztját ha nézem én...*